

[Finansministeren.]

inflationen. Det ærede medlem hævdede, at lovforslaget var opsparingsfjendtligt, og at dets gennemførelse ville betyde en hindring for landets genopbygning. Mon ikke også det ærede medlem på dette punkt har povet sig noget for langt ud? Er det foregølsen i beskatningen for de største indtægter med 7 mill. kr., som det ærede medlem tænkte på, da han betegnede lovforslaget som opsparingsfjendtligt?

Det ærede medlem har fuldstændig ret i, at investeringerne skal øges her i landet og dermed opsparingerne, men en meget væsentlig betingelse herfor er, at renten ikke stiger til et alt for højt niveau. Jeg må her tillade mig at minde det ærede medlem om hans stilling til regeringens forslag om lempelse af kassebindingsreglerne. Det var det ærede medlem imod, selvom en fortsat bevarelse af disse regler ville have medført en yderligere forhøjelse af renten og dermed en fare for nedgangen af investeringerne her i landet. Dengang var det ærede medlems interesse for investeringer ikke så stor.

Det ærede medlem anbefalede mig at have nationalbudgettet liggende under min hovedpude, når jeg gik til ro, og erklærede sig enig i de tanker, der deri er anført om opsparringen. Jeg vil, som jeg gjorde det i en afbrydelse, bede det ærede medlem om at kigge lidt på nationalbudgettet, når han skal tilrettelægge sine indtægter for Frederiksberg, og dernæst anbefale det ærede medlem ikke at lægge budgettet under hovedpuden, men at tage det frem og læse det. Han vil da opdage, at reel opsparing kun kan finde sted, hvis investeringen fremmes, og at det, han kalder opsparing, nok er nødvendig, men først og fremmest for at hindre øget pres på priserne. Det har været og er fortsat regeringens hensigt at søge denne opsparing tilvejebragt. I det omfang den vil finde sted ad privat vej, vil skatterne kunne nedsættes, men bliver den private opsparing ikke tilstrækkelig, vil det være nødvendigt som hidtil at supplere den med en offentlig opsparing.

Det ærede medlem hr. Edvard Sørensen mente, at der eventuelt var mulighed for yderligere skattenedsættelse. Jeg må vel tage dette som udtryk for, at det ærede medlem mener, at der vil ske en stigning i den private opsparing i det kommende år. Jeg tror også, der vil være en vis tendens hertil. Men så forstår jeg ikke den megen tale om, at regeringens skattepolitik skulle virke så fuldstændig ødelæggende på opsparingsviljen her i landet.

Iøvrigt nævnte det ærede medlem, at der

måtte være betydelige besparelsesmuligheder, og han ville bl. a. gerne vide, hvad afviklingen af de tyske flygtninge kom til at betyde. Først må jeg måske have lov til at sige, at det ærede medlems parti gennem dets medlemmer i finansudvalget nøje underrettes om bevægelserne på statens udgiftsområder, men jeg er selvfølgelig parat til i udvalget at give alle sådanne oplysninger, som man måtte ønske. Efter en rent foreløbig betragtning ser det ud til, at tillægsbevillingsforslaget for 1948—49 vil komme til at udvise en indtægt på ca. 390 mill. kr. mod en udgift på ca. 350 mill. kr. Men givet er det da lykkeligvis, at bortfaldet af udgiften til de tyske flygtninge vil betyde en væsentlig lettelse af statens budget fremefter. På grund af det stærkt nedsatte flygtningetal har udgifterne for 1948—49 udgjort 24 mill. kr. mod 98 mill. kr. i 1947—48. Disse udgifter er jo sammen med andre udgifter hidrørende fra besættelsen overført til en særlig konto § 26 I. K. 2., hvor der efter indeværende finansårs udløb vil stå et uafskrevet beløb på omkring 400 mill. kr., som vi skal have slæbt af, og ingen kan på nuværende tidspunkt sige noget bestemt om, hvad vi kommer til at afse til forsvaret i de nærmeste år, et felt, som også har det ærede medlems interesse. Vi ved blot, at besparelser bliver der i hvert fald ikke tale om her.

Flere af de ærede ordførere var inde på at foreslå videregående ændringer i statsindkomstbeskatningen. Som jeg allerede nævnte i min forelæggelsestale, vil jeg principielt mene, at sådanne ændringer må henvises til den endelige revision af vor skattelovgivning. Det gælder f. eks. en forhøjelse af aldersgrænsen for børn, for hvilke der gives børnefradrag, idet jeg mener, at en yderligere forhøjelse af børnefradraget på indeværende tidspunkt kun ville forstærke de ulemper, der er knyttet til den rådende ordning med et børnefradrag, hvorefter skattelempelsen er størst for de største indkomster.

Det ærede medlem hr. Aksel Møller mente at kunne konstatere, at jeg tilsyneladende har opgivet tanken om ydelse af kontante børnetilskud. Det er ikke rigtigt. Som allerede nævnt ved forelæggelsen af forslaget til ligningsloven er jeg nået til det resultat, at en overgang til et system med kontante børnetilskud teknisk kun med rimelighed kan gennemføres samtidig med ophævelse af skattefradragets reglen, medmindre man da vil bibeholde børnefradragene i skattelovgivningen. Jeg har aldrig rigtig været klar over, om dette er det ærede medlems